

Ni bil nobeden klanec prehud, nobena luža pregrda, nobena korenina pretolsta. Ob 3. uri popoldne je bil zvon pripeljan k zvoniku svojemu.

Sedaj je bila še ena skrb: Ali bo kaj lepo pel? Težko smo čakali, da ga slišimo peti. Tudi ta želja se nam je spolnila. Denzelnova zvo-narnica se lahko priporoča vsem, kateri novih zvonov potrebujejo.

Čez dve leti je poteklo, odkar se je cerkveno delo bilo pričelo. Precej denarja se je potrosilo. Delo se je srečno dovršilo brez kake nesreče. Potrebno je bilo še duhovsko gospo-sko prositi, naj se cerkev posveti, oziroma bla-goslovi, da se zamore v njej božja služba opravljati.

Deseta nedelja po binkoštih je bila za sve-čanost blagoslovljenja odločena. Bog nam daj lepo vreme dne 22. avgusta! — smo vsi prosili. Vendar te prošnje Bog ni uslišal. Deževalo je že poprejšnje dni, pa na to nedeljo je kar lilo. Svečanost blagoslovljenja pa se je kljubu hu-demu nalivu ob napovedani uri zunaj cerkve po obredu pričela in potem v cerkvi dovršila.

Vlč. g. dekan iz Gornjega grada so imeli po blagoslovljenju govor, v kojem so pomen cerkvenih obredov pri blagoslovljenju nove cerkve razložili ter lepe nauke vpletali in potem so slovesno sv. mešo služili. Koroški pevci pa so nas s svojim lepim petjem razveselili. Kljubu silno nengodnemu vremenu se je za vsem šest gg. duhovnikov te lepe svečanosti vdeležilo.

Bog sv. Duh nas varuj hudih let in nam daj potrebnih darov! F. Z.

Dopisi.

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu v Celju za vzdrževanje 4razredne sesterne šole so darovali, oziroma letnino odrajtali: Premil. in prevzv. knezoškof Lavantinski mesečni donesek z 10 fl., centralni odbor družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 300 fl., Solčavski farani za sv. leto po č. g. F. Zdolšek. župn. 90 fl., župnije: Gornjigrad, Ljubno, Mozirje, Nova-štifta, Šmartno in Šmihelj polovico doneska za sv. leto 65 fl., župnija Makolska za sv. leto po č. g. M. Lendovšek 40 fl., Ruški farani za sv. leto po č. g. Burcarju, župn. 16 fl., Prevorska župnija za sv. leto po č. g. J. Vtičarju 15 fl. 50 kr., Celjska fara za sv. leto 13 fl., Fran-kolska fara za sv. leto 11 fl. Vsled oporoke rajnega g. Frančiška Vrečka, posestnika v Celj-skem mestu, ki je zapustil našemu društvu dve tirjatvi skupaj s 194 fl., se je plačalo a conto 20 fl., Dobovski farani za sv. leto po č. g. J. Kunej 14 fl. Po 5 fl. čč. gg.: Erjavec Peter, župn. v Trbovljah, Mastnak Jak., žup. v Sliv-nici, Lenart Jan., žup. v Tinjah, Švinger Alb., dekan pri sv. Miklavžu pri Ormožu, Gmeiner

Karol, žup. v Širjah, Rom Igu., kaplan v St.-Jurju ob juž. žel., Mikuš Val., mestni kapl. v Celju, čč. gg. Lacaristi, Mikuš Fr., dekan in nadžupnik v Konjicah. Po 3 fl. čč. gg.: Ivanc Mart., dekan v Šmarji, župnija Artička za sv. leto. Po 2 fl. čč. gg.: Mikuš Raf., c. kr. davk. kontr. v Šoštanju. Hribernik Jakob, kaplan v Braslovčah, Janžek Edv., žup. v Šmarjeti pri R. Topl., Šelander Alojzija, gospa. Šelander L., uradnik v pok., Pfeifer Neža, Lampe K., dimn. Blaž Mahovec, gospd. Karolina Šmalc, Šmid Antonija, kmečka hči v Jurklostru, Ramor Iv., žup. v Šmihelu, Žitnik Jera, zaseb., Klein Al., žl. gospa, Šmid Jan., bukvovez. Jože Mirnik, posest. v Medlogu, Pavlič Iv., kpl. v Galiciji. Bog plati vsem!

Iz Podčetrka. (Novi zvoni.) Dne 13. avgusta pr. l. okoli 6. ure popoldne oglasi se izvanredno le eden zvon iz cerkvenega stolpa naše farne cerkve. Njegov glas je bil otožno-žalosten, kajti vzal je slovo od nas za zmiraj. 190 let je vabil verne farmane k službi božji in jih opominjal k molitvi; ni mu tedaj zame-riti, da je bil s svojimi še slabejimi tovariši obnemogel, izmed katerih je bil eden še stareji — bil je brez napisa. — Stari 3 zvoni, ki so tehtali komaj 9 starih centov, med katerimi sta še bila samo dva ubita, — so bili v Ma-ribor prepeljani, da jih zvonar prelije. Dva meseca smo bili brez zvonov — in to sta bila dolga — dolga meseca! Novi zvoni so bili že večletna skrb naših farmanov; pa kako jih bomo plačali pri slabih letih in obilnih davkih? To opravičeno vprašanje si je marsikateri sta-vil. kajti fara šteje komaj 1000 duš; v pretek-lih 6 letih so pa Podčetrteški župljani prenovili farno cerkev in 3 podružnice in postavili žup-niku nove hleve, kar je stalo nad 3000 gld. Ako pa so moči tudi slabe, dostavi dobra volja vse drugo. To se je pokazalo pri pripravljanju novih zvonov v Podčetrtku. Že v spomladi l. l. so začeli župljani svoje doneske za nove zvone vlagati. Naš g. župnik so prosili podpore tudi pri znanih zvonajnih dobrotnikih — in to naj-poprej pri svitlem cesarju. V svoji znani da-režljivosti so nam podarili 200 fl. Hvala in slava Jim! To je bila izdatna podpora, srečen začetek. Naročili smo nove zvone pri domačinu g. Denzel-nu v Mariboru. Dne 16. okt. so jih, lepo ovenčane, na treh vozih iz Poličan pripeljali. Na farni meji smo jih pričakali s šo-larji z našo slovno in brezštevtilno množico ljudi. Marsikatero oko je bilo solzno, ko jih je zagledalo. Neka žena je med potoma pri njih pogledu izrekla pomenjive besede: „Komu bote pač prvokrat k pogrebu zapeli?“ V slo-vesni procesiji, katere sta se še 2 sosednja gg. župnika vdeležila, med petjem litanij Matere božje, molitvo, godbo in grmenjem možnarjev smo jih dopeljali do cerkve. — Na velikem, ki

Sejmovi. Dne 7. marcija pri sv. Petru pod sv. gorami, v Ratanji vesi in v Ljutomeru. Dne 8. marcija na Pilštanju. Dne 10. marcija v Kapeli, v Dolu, v Strassu, v Kostrivnici in pri sv. Juriju pod Tabrom. Dne 11. marcija pri sv. Magdaleni v Marib. predmestju.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca na kor. žel. (Vesela. Sitnobe.) Naše kmečko bralno društvo je dne 20. pr. m. kaj veselo zborovalo pri g. Pernatu. Zbralo se je bilo toliko ljudi, da so bili vsi prostori kar natlačeni. Res, lepše bi našim nasprotnikom ne bili mogli pokazati, kako malo nas je vse njih strastno in strankarsko postopanje prestrašilo. Navzoči niso bili le prvi in najveljavniši možje iz okolice, temveč bilo je tudi lepo število gostov in med njimi tudi taki, katerim se je že milostno uklanjala prva in najvišja glava naših zopernikov. — Hvala toraj vam vrli gostje iz Ruš, hvala vam, krepki možje iz prerrojene Ribnice in Vuhreda, ki ste s svojo predrago nam navzočnostjo veličastno povzdignili slovesnost veselega večera! Bog daj, da bi se vzajemnost in bratovska ljubezen med obstoječimi bralnimi društvi ob severnem pobočju Pohorja, ki se je ta večer tako lepo pokazala, prav utrdila, okrepila in oživila! Potem se smemo nadjati, da bodo naša društva obrodila mnogo zlahtnega sadu. Ona bodo budila narod, da pride do zavednosti in se v omiki povzdigne; tako nam bodo prisijali milejši dnevi, naš rod pridobil si bo povsod veljavo in spoštovanje in ne bode več klečepaljavil pred tistimi, ki sicer med nami in od nas živé, pa nas vendar na vse moč sovražijo ter nas in naš jezik zaničujejo. Vspored veselice vršil se je v najlepšem redu. Imeli smo srečo tudi mi oddaljeni od mesta slišati slovečo vojaško godbo domačega našega pešpolka. Č. g. K. iz Vuhreda nam je v lepi domači jedrnatih besedi kazal junaštvo in hrabrost naših vrljih sinov, ki so po vseh bojiščih prelivali kri za vero, dom in cesarja. Šaloigra „Bob iz Kranja“ igrala se je prav vrolo, temu se je treba tem bolj čuditi, ker najdemo med petero igralci tri prav iz kmečkega stanú: Petra Korman, Mico Korman in Lojzo Ladinek, slava vam! Za tem se je pričela prosta zabava s prijateljskimi napitnicami, s petjem in plesom, ki je marsikomu prehitro pretekla, dasiravno je trpela do ranega jutra. (Konec prih.)

Iz Smartna na Paki. (Pogreb. Odgovor.) Žalostno so se glasili Pački zvonovi v jutru 5. svečana t. l., tužno je donela pesem: „Blagor mu, ki se spočije, v črni prsti v Bogu spi! lepše solnce njemu sije, lepša zarja rumeni;“ ko smo truplo vlč. g. župnika Jerneja Cocej-a materi zemlji izročili. Oni so po dolgi bolezn,

v kateri se jim je po izreku zdravnikov, kakor so preč. g. dekan v svojem govoru omenili, večkrat žolč razlil. K pogrebu se je bilo zbralo 22 č. g. duhovnikov in brezštevila množica ljudstva, da se je v cerkvi kar trlo. Bili so rajni gospod Jernej mili, tihi; dobrega in prijaznega srca. Žalibog, da jih niso vsi spoznali. Ko so še na mrtvaškem odru ležali, je marsikateri župljanov rekel: Škoda tako dobrega gospoda; vedno so bili tako dobri in prijazni; za vsakega so imeli vselej in povsod prijazno in šaljivo besedo. Naj počivajo v miru! — Neki gospod dopisnik v „Gospodarstveni prilogi“ k 7. števu „Slov. Gosp.“ toži, kako mu je „šulve-reinler“ s tožbami nagajal in v sobo branil, do katere nobene pravice imel ni. Ali pa je do sobe pravice imel ali ne, to povesta gosposkina odloka dne 13. dec. 1885 št. 375 in 10. avgusta 1886 št. 218. V sobo je branil (in ubranil), ker je nekdo na steno različne karikature kracal. „Neke reve“ (ki pa še niso nikjer beračile) so se napravi drevesnice ustavljal. To je res, ali ne da bi jih bil „kitasti človek podhujskal“, ampak zato, 1) ker tudi reva sme in mora svojo pravico braniti, ne pa jo v nemar pustiti; 2) ker je Šmartinska občina že lani drevesnico naredila, za kar so g. baron Warsberg veliki kos zemlje brezplačno dali. Dveh drevesnic pa treba ni, saj ima že vsaki količkaj dobri gospodar pri svoji hiši mali prostor, kjer si drevesni zarod odgojuje. Pačane pa še le zdaj k sadjereji buditi ni treba, ker so že zdavnaj vneti. To priča lepo število starih in mladih sadnih dreves. Komur so Pačke razmere prejšnjih let in lanskega leta znane, ni treba mu več besedi.

Iz Slov. goric. (Bauernverein — kriv prerok.) Pretečene dni hodil je tukaj po srenjah tajnik „bauernvereina“, od hiše do hiše govedo zapisavat. Pri tem pa je rad stisnil odhajajoč kmetom neko nemški in slovenski tiskano pismo. V istem dotično društvo graja naše slov. poslance. Najprvo naznanja pismo, da je „bauernverein“ dne 28. novembra 1886 v Skarnicah, v okraju brežkem, zboroval na poklic tamošnjih zaupnih mož (!) in da se je k temu zborovanju sešlo 150 (?) posestnikov. Nadalje se bere, da je govornik g. F. Vračko iz Ljutomera (?) v 1¹/₂ uro trajajočem govoru razpravljal položaj kmečkega stanú, in potem se je o glasovanju soli od zbranih kmetov enoglasno sklenilo postopanje spodnještajarskih poslancev ostro grajati. Zaupni mož F. Dernjač proslavljal je potem velike zasluge (!) poslanca Schönererja, kot pravega kmečkega prijatelja. Menda je mislil ta govornik, da je zato Schönerer prijatelj kmetom, ker bi rad nje in sploh vse Slovence pozobal. To pa se mu menda ne bode posrečilo, čeravno dočaka Metuzalemovo starost; kajti mi Slovenci smo za njegov goltanec pre-